

ger med to klasser sammen eller fortæller for to klasser samtidig.

Svaret på spørgsmålet er: Jeg tror ikke, at der er en entydig sammenhæng mellem klassestørrelser – eller rettere sagt klassemaksimum – og så omsorg for den enkelte elev. Det, der betyder noget, er selvfølgelig, hvor store lærerressourcer man har pr. elev. Hvordan man organiserer undervisningen, tror jeg ikke nødvendigvis har en direkte betydning for frafaldet.

Jeg tror, at variable holdstørrelser er noget, man skal arbejde mere med i fremtiden, men jeg vil først og fremmest ikke blande mig i det.

Kl. 17:05

Formanden:

Var der et supplerende sidste spørgsmål? Fru Nanna Westerby Jensen.

Kl. 17:05

Nanna Westerby (SF):

Ministeren vil altså afvise, at flere elever om én lærer giver mindre tid til den enkelte elev. Jeg kan ikke helt forstå, hvordan det kan hænge sammen.

Kl. 17:05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, jeg vil afvise, at et maksimum for klassestørrelser nødvendigvis har nogen som helst virkning på frafaldet. Det er de ressourcer, der er omkring den enkelte elev, der betyder noget, og ikke, om man i kortere eller længere tid sidder flere end 24 elever i klassen.

Kl. 17:06

Formanden:

Der er også en kort bemærkning fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:06

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg har lige et spørgsmål til det, ministeren siger, for i valgkampen var mange af os selvfølgelig ude blandt de unge mennesker på vælgermøderne, og når jeg spurgte dem om forskellige problemstillinger, hørte jeg bl.a., at de brokkede sig over den manglende plads i klasseværelserne. Mange af dem sagde, at de havde klasseværelser, der er bygget til 22-24 elever pr. klasse, og nu er man helt oppe på 28-30 elever pr. klasse.

Vil ministeren hermed påstå, at de her elever, der går der til daglig, egentlig ikke har forstand på disse ting? Hvis ministeren ikke vil påstå det, kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad ministeren har at sige til de bemærkninger, som de her unge mennesker kommer med.

Kl. 17:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:07

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil først og fremmest påstå, at kommunerne, skolebestyrelserne og skolelederne er lige så børnevenlige som medlemmerne af Folketinget, og at vi her i Folketinget trygt kan overlade til dem at organisere undervisningen på den bedst mulige måde.

Så er der nogle steder, hvor man har for dårlige lokaler. Jeg har set en opgørelse, der antyder, at det måske er 15-20 pct. af skolerne, som med rette kan kaldes nedslidte. Jeg har selv set nogle af dem, og jeg har også i valgkampen besøgt Parkskolen i Taastrup og set toiletterne, og de var ikke ret godt vedligeholdt. Det er en temmelig dyr skole, så det er ikke, fordi den ikke har ressourcer nok, men den har altså prioriteret på den måde, som den har, og det synes jeg skal være en kommunal sag.

Men der er nogle skoler, der er nedslidte, og det har regeringen jo også taget med i sin investeringsplan; det er jo med i de 50 mia. kr., vi gerne vil bruge til at samfinansiere forbedringer af både skoler, sygehuse og plejehjem.

Kl. 17:08

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:08

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg må beklage meget over for ministeren og resten af forsamlingen, at jeg er ny. Ministeren siger, at det er op til kommunerne, og at de er finansieret af kommunerne, men tager jeg så fejl i, at gymnasierne er finansieret af staten, og er det så ikke op til staten og til ministeren?

Kl. 17:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:08

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jo, hvis der blev talt om gymnasierne, undskylder jeg, at jeg opfattede det, som om det var folkeskolen.

Så vil jeg sige vedrørende gymnasierne; at det altså kan være udmærket, at man som i Frederikssund har mulighed for at have 36 elever i klassen, hvis man til gengæld deler klassen halvdelen af tiden. Det kan være en aldeles fortrinlig model. Tænk på, hvordan man gør det på universiteterne, vores templer for lærdom.